Γεώργιος Π. Κ. Μουστάκας Φιλιππουπολίτης
Διδάσκαλος ἐν Φιλιππουπόλει.

«Φανάρι τοῦ Διογένους.» Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκδοθὲν τῷ 1846 ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ φιλιππουπολίτου Γεωργίου Π. Κ. Μουστάκα ἐπιγράφεται «Τὸ φανάρι τοῦ Διογένους. ἐπιγραφόμενον ἐπακόλουθος τοῦ Διογένους· δρᾶμα διαιρούμενον εἰς πράξεις καὶ σκηνὰς ποιηθὲν εἰς ὀλίγους πολιτικοὺς ὁμοιοκαταλήκτους, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος παρὰ Ἀγαπίου ἀρχιμανδρίτου Κύπρου ἐμπείρου οἰκονόμου τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός.» Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς οὗτος ὁ Γεώργιος Π. Κ. Μουστάκας ὁ Φιλιππουπολίτης ἦν ὀρθόδοξος διδάσκαλος ἐν Φιλιππουπόλει, ὡς αὐτὸς οὗτος ἐπιγράφει ἑαυτόν, ἐξέδωκεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1857 τὸ ἑξῆς φυλλάδιον ἐκ σελ. 33 «Φυλλάδιον κατὰ γυναικῶν ἐν γένει, κυριωτέρως δὲ κατὰ πονηρῶν καὶ ἠθικῶς μοχθηρῶν γυναικῶν συντεθὲν μὲν διὰ ὀλίγων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων κατὰ τὸ 1830 ἔτος παρά τινος ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀρχιμανδρίτου ἀξιοσεβάστου πνευματικοῦ μου πατρὸς Ἀγαπητοῦ τοῦ Κύπρου.» ἀγνοῶ πότερον ἐστι τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ ἐμπείρου οἰκονόμου. Ἐκ τῶν ἐν τῷ δράματι γραφομένων περὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως συμπεραίνω ὅτι ἐστιχουργήθη κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἰδοὺ ταῦτα

Ἐκ. Ἀληθ. 1888 σ. 297

Πρόσεχε μὴν ἀπαυδήσῃς ἔχω κι' ἄλλα νὰ σ' εἰπῶ,
σοὶ τὰ διηγοῦμαι ὅλα ἐπειδὴ κι σ' ἀγαπῶ.
Τώρα μέσα εἰς τὴν Φράντζαν δὲν μετρεῖται ἑβδομάς,

καθὼς ὅλοι τῶν ἀνθρώπων τὴν μετροῦν ϗ εἰς ἡμᾶς,
ἀλλ' ὁ μὴν εἰς τρεῖς δεκάδας, τέτοιαν ἔλαβεν ἀρχήν,
ϗ αὐτὴν ἐλευθερίαν ὀνομάζουν κι ἐποχήν.
Τὰ ὀνόματα πρὸς τούτοις τὰ ἀρχαῖα τῶν μηνῶν
τὰ μετέβαλον εἰς τρόπον, ὅπου εἶν τὸ πᾶν καινόν.
Σήκωσαν τιμὰς ϗ τίτλους, μὲ ἰδέαν ϗ σκοπὸν
τοῦ νὰ διαφέρουν πάντη τῶν ἀνθρώπων τῶν πτωχῶν.
Ὀνομάζονται [illegible] μὲ τ' ἄλλο τῶν γεννημάτων κ.τ.λ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ